17/09/2022

Χειροτονία Πρεσβυτέρου στην Λέρο

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Λέρου, Καλύμνου και Αστυπαλαίας

Με εκκλησιαστική τάξη τελέστηκε σήμερα υπό του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτη Λέρου, Καλύμνου, Αστυπαλαίας κ. Παϊσίου, η χειροτονία εις Πρεσβύτερον, του μέχρι σήμερα ιεροδιακόνου Σεβαστιανού Καζηλιέρη, στον ιερό Μητροπολιτικό Ναό «Ευαγγελισμός της Θεοτόκου» Λέρου.

Ο Σεβασμιώτατος χοροστάτησε στην ακολουθία του Όρθρου και προεξήρχε της Δισαρχιερατικής Θείας Λειτουργίας, συλλειτουργούντος του Θεοφιλεστάτου Επισκόπου Στρατονικείας κ. Στεφάνου, και του Ιερού Κλήρου της νήσου. Προ της Θείας Λειτουργίας έλαβε χώρα η ένδυση του Αρχιερέως στον Σολέα του Ναού, ενώ ο αιδεσιμώτατος π. Σταύρος Μάρθας διάβαζε τις ευχές.

Στο ιερό αναλόγιο έψαλαν οι καλλίφωνοι ιεροψάλτες υπό την διεύθυνση του

τζηλάρης, Ιωάννης
ιός.

Στην χειροτονία παρέστη η Ηγουμένη της Ιεράς Μονής Αγίων Αγγέλων μοναχή

δρος της
οι γονείς,
στοί.

Ο Σεβασμιώτατος απευθυνόμενος στο νέο πρεσβύτερο απηύθυνε πατρικές ευχές και νουθεσίες, λέγοντας τα εξής:

«Αγαπητέ μοι Ιεροδιάκονε π. Σεβαστιανέ,

Χαίρε σήμερα και αγάλου εν Κυρίω Ιησού, καθ’ ότι καλείσαι να λάβεις υπό της ταπεινότητός μου τον δεύτερο βαθμό της Ιερωσύνης, πού κατά τον θείο Γρηγόριο τον Θεολόγο, η Ιερωσύνη «εστί τέχνη τεχνών και επιστήμη επιστημών».

Μεγάλη και λαμπρή δι’ εσέ αυτή, η όντως αγία ημέρα κατά την οποία πρό του φρικτού θυσιαστηρίου θα κλείνεις τα γόνατα και εν κατανύξει ψυχής να δεχθείς την χάρη του Παναγίου και Τελεταρχικού Πνεύματος, το οποίο θα σε αγιάσει και θα σε καταστήσει άξιο ιερέα, της χάριτος του Παντάνακτος Θεού.

Ως εδιδάχθης τα ιερά της θεολογίας γράμματα κατά την φοίτησή σου στην παλαίφατο κατά Πάτμο Εκκλησιαστική Σχολή «τα δυνάμενά σε σοφίσαι», ο ιερεύς δεν είναι ως ένας εκ των θνητών μέσω των οποίων κινείται και τις θρησκευτικές και ηθικές ανάγκες των οποίων λειτουργεί επ’ ονόματι του Κυρίου ημών Ιησού Χριστού.

Από την στιγμή πού επί της κεφαλής του χειροτονηθέντος τίθενται οι χείρες του Επισκόπου και δια της επικλήσεως του Αγίου και Τελεταρχικού Πνεύματος, προχειρισθεί στην Ιερωσύνη, υποτίθεται ότι, αποσπάται ο Κληρικός από του σώματος των λαϊκών, στο οποίο ανήκε, και διαρρηγνύει πάντα δεσμό μετά της προτέρας ζωής του «αφορίζεται εις ευαγγέλιον Θεού».

Κατά τα ανωτέρω, κατά την λαμπράν αυτήν και πανευφρόσυνον ημέρα της

προσωπικής σου Πεντηκοστής, καλείσαι ως Ιερεύς, πλέον, υπό της Χάριτος του Αγίου και Τελεταρχικού Πνεύματος, να ακολουθήσεις τα ίχνη του Θείου Διδασκάλου, ως λέγει ο χρυσούς την γλώττα, Ιωάννης ο Χρυσόστομος, ό,τι :

«Μέσος του Θεού και της των ανθρώπων φύσεως έστηκεν ο ιερεύς, τας εκείθεν τιμάς κατάγων προς ημάς και τας παρ' ημών ικετηρίας ανάγων εκεί».

Ο Ιερεύς, αν και κατοικεί την γήν και σ' αυτή ποιεί την διατριβή του, τά εν ουρανοίς διοικεί και εξουσία έλαβε, την οποία ούτε αγγέλοις, ούτε αρχαγγέλοις έδωκεν ο Θεός.

Πάντα ταύτα αγαπητέ μου διάκονε, προϋποθέτουν την μεγάλη αρετή της άκρας ταπείνωσης, ένθα πρέπει να πληρεί τον έσω και έξω κόσμο του ανθρώπου και ιδίως του Κληρικού.

Το αληθινό ύψος και το μεγαλείο του ανθρώπου, της κάθε εποχής και όλως ιδιαιτέρως του Κληρικού της σημερινής εποχής, υπάρχει στην μεγάλη αρετή της ταπεινοφροσύνης.

Και όπως μας λέγουν οι αψευδείς λόγοι του Κυρίου ημών Ιησού Χριστού, η μεν ταπείνωση δικαιώνει τον ταπεινό άνθρωπο, η δε αλαζονεία τον καταδικάζει και τον οδηγεί στην πνευματική καταστροφή και απομάκρυνση από το Φως, την Αλήθεια, και την εν Χριστώ Ζωή και Αγάπη, που κατά τον υψιπέτη αετό της αγάπης Ευαγγελιστή Ιωάννη, «Ο Θεός αγάπη εστί, και ο μένων εν τη αγάπη εν τω Θεώ μένει και ο Θεός εν αυτώ» (Α΄ Ιωάνν. 4, 16).

Και αύθις ο Ιερός Χρυσόστομος λέγει: «Τίποτε άλλο δεν είναι τόσο ξένο προς την χριστιανική ψυχή, όσο η αλαζονεία», και κατά τον Μέγα Πατέρα της Εκκλησίας μας «άλλο αλαζονεία και άλλο παρρησία και ανδρεία, πού είναι οικείες αρετές της ψυχής».

Η βάση επομένως της ύψωσης του Κληρικού είναι η ταπείνωση και όσο ο Κληρικός ταπεινώνεται τόσο υψώνεται. «Ο ταπεινών εαυτόν υψωθήσεται». Τον ταπεινό άνθρωπο οι πάντες τον σέβονται και τον αγαπούν, απεναντίας τον υπερήφανο, αλαζόνα και εγωϊστή οι πάντες τον μισούν και τον αποστρέφονται.

Αυτή, η κατά Χριστόν παρρησία, ανδρεία και αγάπη, πού είναι οικείες αρετές, και οι οποίες πρέπει πάντοτε και εσαεί να κοσμούν τον ψυχικό σου κόσμο, έστω αειθαλές να κατευθύνουν τα βήματά σου πάσας τας ημέρας της ζωής σου, εις πάν έργον αγαθόν και εις τον Θεόν ευάρεστο, προς δόξαν και αίνον του Παντάνακτος Θεού.

Αγαπητέ μου π. Σεβαστιανέ,

Παιδιόθεν πόθησε, η καθαρά παιδική ψυχή σου το ύδωρ το αλλόμενον εις ζωήν αιώνιον, και εξήλθες ως η διψώσα έλαφος παρά τας διεξόδους των υδάτων, δια να αντλήσεις τούτο το καθάριο ύδωρ, δια να ξεδιψάσεις, να δροσιστείς και να ανδρωθείς πνευματικά υπό των συμβουλών των σοφών και συνετών Πατέρων και Διδασκάλων, ουχί μόνον εν τη Ιερά Νήσω Πάτμω Παλαίφατον και ιστορική Σχολή, αλλά και υπό του πνευματικού σου πατρός Θεοφιλεστάτου Επισκόπου Στρατονικείας κ. Στεφάνου, ο οποίος σε γαλούχησε στην κατά Χριστό Ζωή.

Γνώριζε δε ότι ως Κληρικός της Ορθοδόξου κατ' Ἀνατολάς Εκκλησίας, θα ανάπτεις την ακύμητον κανδύλα εν τη Εκκλησία, την ευρισκομένη εν τη Αγία Τραπέζη, και θα επιδεικνύει εις σέ, τον Κύριον της Δόξης, «τον μελιζόμενον και μη διαιρούμενον, τον πάντοτε εσθιόμενον και μηδέποτε δαπανώμενον, αλλά τους μετέχοντας αγιάζων», προς αγιασμόν και σωτηρίαν εσού προσωπικώς, αλλά και του εμπιστευθέντος σοι ποιμνίου, των πιστών και Ορθοδόξων Χριστιανών της ενορίας των Αγίων Τεσσαράκοντα Μαρτύρων, της οποίας καλείσαι να διακονήσεις, πιστός, ως ευόρκως επί έτη εξήκοντα και έν, διηκόνησε ο σεβαστός εις ημάς πάντας πρωτοπρεσβύτερος Μάξιμος Λιβανός.

Σ' αυτή την ιερά αγγελική τιμή, θα έχεις συν Κυρυναίο σου, την ευλαβεστάτη σύζυγό σου Βακίνα, η οποία εδέχθη συνειδητά και πιστά να σε ακολουθήσει εις την ωραίαν προς την Εκκλησία διακονία σου.

Αγαπητέ μου Διάκονε,

Η Ιεροπρέπειά σου, ως φερέλπιδα νέου, δεικνύουν τον κληρικό των καλών προθέσεων, δια την περαιτέρω πορεία σου εντός της Εκκλησίας, της μόνης πηγής σωτηρίας, κατά τον ιερόν Άγιον Κυπριανόν Επίσκοπον Λουγδούνων, αναλίσκων τον εαυτόν σου δια πάντα τον κατ' εικόνα Θεού άνθρωπο, όστις καλείται εν δυνάμει να αυξήσει το κατ' εικόνα εις καθ' ομοίωση, τουτέστιν να γίνει ένας μικρόθεος.

Ιδιαιτέρως όμως, κατά τις Αποφάσεις της Αγίας και Μεγάλης Συνόδου της Ορθοδόξου Εκκλησίας της εν Κολυμπάρι Κρήτης συνελθούσης τον Ιούνιο του 2016, να γνωρίζεις ότι:

«Η Ορθόδοξος Εκκλησία κατ' αυτάς απευθύνεται, όλως ιδιαιτέρως, εις τους νέους, οι οποίοι αναζητούν πληρότητα ζωής γεμάτη ελευθερία, δικαιοσύνη, δημιουργία, αλλά και αγάπη, και τους καλεί να συνδεθούν συνειδητά με την Εκκλησία Εκείνου, που είναι η Αλήθεια και η Ζωή. Να προσέλθουν προσφέροντας στο εκκλησιαστικό σώμα, την ζωτικότητα, τις ανησυχίες, τους προβληματισμούς και τις προσδοκίες

τους. Οι νέοι δεν αποτελούν απλώς το μέλλον της Εκκλησίας, αλλά το δυναμικό και δημιουργικό παρόν, επί τοπικού και οικουμενικού επιπέδου». (Μήνυμα της Αγίας και Μεγάλης Συνόδου της Ορθοδόξου Εκκλησίας, προς τον Ορθόδοξο Λαόν και κάθε άνθρωπον καλής θελήσεως).

Είσελθε, λοιπόν, στην χαρά του Κυρίου σου, τον Οποίον πόθησες παιδιόθεν και μένε πιστός άχρι καιρού, όταν θα κληθείς να παραδόσεις ακεραία την αγία Παρακαταθήκη, την οποία θα λάβεις εντός ολίγου από τας ταπεινάς χείρας μου.

τοκράτωρ».

Αμέσως μετά, ο Μητροπολίτης ευλόγησε τον ιεροδιάκονο στην Ωραία Πύλη, και στη συνέχεια εισήλθε στο Ιερό. Στην Αγία Τράπεζα του διάβασε τις ευχές, ενώ ο ιεροδιάκονος Σεβαστιανός ήταν γονατιστός. Στην Ωραία Πύλη, ενεδύθη τα ιερατικά άμφια που του έδινε ο Μητροπολίτης. Σε κάθε ένα από αυτά ο Μητροπολίτης αναφωνούσε «άξιος», και όλο το εκκλησίασμα επαναλάμβανε μεγαλοφώνως «άξιος».

της Χειροτονίας, ο
τίδωρο και εδέχθη
.

Με την ευλογία του Σεβασμιωτάτου κ.Παϊσίου, ο π. Σεβαστιανός, θα διακονήσει ως εφημέριος στον Ενοριακό Ιερό Ναό των Αγίων Τεσσαράκοντα Μαρτύρων Λέρου.

Επιμέλεια: Γεώργιος Ι.Χρυσούλης, Γραμματεύς Ιεράς Μητροπόλεως